

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci žalobce: **H. A. M. M.**, zast. opatrovníkem Z. V., administrativní pracovnící Krajského soudu v Praze, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2006, č. j. 48 Az 26/2006 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 7. 2006, č. j. OAM-613/LE-18-C09-2006, byla zamítnuta jako nedůvodná žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Praze, která byla usnesením tohoto soudu odmítnuta.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce - stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost. Součástí podané kasační stížnosti byl i návrh stěžovatele, aby mu soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce z řad advokátů (§ 35 odst. 7, § 105 odst. 2 s. ř. s.). Protože pobyt stěžovatele nebyl znám, byl mu ustanoven opatrovník. Podle informace ředitele odboru azylové a migrační politiky MV ČR stěžovatel požádal po podání kasační stížnosti o dobrovolnou repatriaci, která se uskutečnila dne 14. 10. 2006.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a musel ji odmítnout z následujícího důvodu.

Podle ustanovení § 105 s. ř. s. odst. 2 musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem nebo musí mít sám vysokoškolské právnické vzdělání. Stěžovateli nebyl na jeho žádost soudem ustanoven advokát a nebyla doložena plná moc k zastupování udělená advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, navíc již nepobývá v České republice.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 3 a ust. § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť návrh byl odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. prosince 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu